

Regelrådet är ett av regeringen utsett oberoende organ vars huvuduppgifter är att:

1. Ta ställning till om nya eller ändrade regler är utformade så att de uppnår regelgivarens syfte på ett enkelt sätt och till en, relativt sett, låg administrativ kostnad för företag.
2. Bedöma konsekvensutredningarnas kvalitet.

Regelrådet tar inte ställning till förslagets politiska syfte.

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Yttrande över betänkandet Beskattning av mikroproducerad el m.m. (SOU 2013:46)

Regelrådets ställningstagande

1. Regelrådet avstyrker förslagen med anledning av att de administrativa kostnaderna är ofullständigt beskrivna.
2. Regelrådet anser att konsekvensutredningen är bristfällig.

Innehållet i förslaget

I betänkandet föreslås att en skattereduktion ska ges till mikroproducenter av förnybar el som har en säkring om högst 63 ampere. Skattereduktionen ska på ett ungefär motsvara elskatten och mervärdesskatten, vilket med 2013 års skattesatser skulle innebära ca 60 öre/kilowattimme. Högst 10 000 kilowattimmar/år ska kunna ge skattereduktion, vilket gör att en mikroproducent som mest kan få tillbaka ca 6 000 kr/år. Både privatpersoner och företag ska kunna få skattereduktion. Vidare föreslås att skattskyldigheten för elskatt, i de situationer där elhandelsföretagen är skattskyldiga, ska tas över av elnätsföretagen. Därutöver föreslås, i syfte att minska de konkurrenssnedvridningar som nuvarande tolkning av regelverket gett upphov till, ändringar i energibeskattningen på så sätt att dagens generella skattefrihet för el från vindkraftverk som produceras av dem som inte yrkesmässigt levererar el slopas. Enligt utredningsdirektiven ska utredningen även ta fram lagförslag om införandet av ett system för nettodebitering. Av betänkandet framgår dock att utredningen anser att ett debiteringssystem inte är förenligt med mervärdesskattedirektivet och att ett sådant därför inte bör införas.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Administrativa kostnader

I konsekvensutredningen anges att förslaget om ett skattereduktionssystem kommer att medföra merarbete för främst elnätsföretagen innefattande bl.a. en administrativ engångskostnad för nytillkomna mikroproducenter (t.ex. hantering av anmälan att producenten är mikroproducent av förnybar el) samt en årlig administrativ kostnad för varje enskild kontrolluppgift till Skatteverket. Om det blir ett stort antal mikroproducenter uppges kostnaden per mikroproducent komma att minska, eftersom rutiner utvecklas och införs som effektiviserar hanteringen. Vidare uppges att det med ett mycket stort antal mikroproducenter finns incitament för elnätsföretagen att utveckla ett anpassat IT-systemstöd. Detta uppges medföra en hög engångskostnad, men minskar samtidigt den manuella hanteringen och därmed kostnaden per mikroproducent. Vid relativt få nya mikroproducenter beräknas den

administrativa engångskostnaden för elnätsföretagen uppgå till mellan 300 kr och 600 kr, motsvarande en tidsåtgång på mellan 30 min och 60 min. Om det däremot tillkommer relativt sett många nya mikroproducenter, minskar den administrativa kostnaden till mellan 20 kr och 50 kr. Den årliga administrativa kostnaden för det underlag som en gång per år måste skickas in till Skatteverket beräknas uppgå till 300 kr per mikroproducent motsvarande en tidsåtgång om 30 min. Om ett införande av skattereduktion medför att den ekonomiska potentialen förverkligas och att den genomsnittliga mikroproducenten installerar en effekt som ger 5 MWh/år, innebär det att det tillkommer ca 2 100 st. nya mikroproducenter. Detta skulle då medföra en administrativ kostnad på mellan 630 000 kr och 1 236 000 kr samt en årlig administrativ kostnad på ca 630 000 kr. Beträffande förslaget om skattskyldighet för energiskatt på el anges i konsekvensutredningen att elnätsföretagen redan idag har en avgörande roll för att skatteuppbörden fungerar och att merparten av kostnaderna därför redan bör finnas hos elnätsföretagen genom deras ansvar för mätningen. Vissa kostnader för att kontrollera vilken typ av verksamhet som kunderna bedriver uppges komma att uppstå inledningsvis. Dessa kostnader uppges dock kunna täckas via nätavgiften samtidigt som elhandelsföretagen slipper kostnaderna för skatteuppbörden. Huruvida förslagen om nettodebitering respektive ändrade regler för skattebefrielse kan förväntas medföra ökade administrativa kostnader för företag diskuteras inte i konsekvensutredningen.

Av det föregående framgår att den föreslagna regleringen beträffande skattereduktion kommer att medföra ökade administrativa kostnader, vilka till viss del kvantifierats, för de 160 st. elnätsföretag som finns i Sverige. De administrativa kostnader som förslaget om skattskyldighet för energiskatt på el förväntas medföra för elnätsföretagen, och som uppges redan finnas hos dessa, är dock inte kvantifierade. Mot denna bakgrund finner Regelrådet att de administrativa kostnaderna är ofullständigt beskrivna. Regelrådet avstyrker därför förslagen.

Konsekvensutredningen

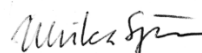
En konsekvensutredning ska innehålla de beskrivningar, uppgifter och bedömningar som framgår av förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning (SFS 2007:1244) och ge en helhetsbild av förslaget och dess effekter. I förevarande konsekvensutredning berörs förväntade administrativa kostnader endast beträffande förslaget om skattereduktion. Vad gäller övriga beskrivningar, uppgifter och bedömningar som enligt ovan nämnd förordning ska finnas med i en konsekvensutredning återfinns vissa av dessa, utan att några hänvisningar görs i konsekvensutredningen, i olika delar av remissen medan andra, t.ex. andra kostnader, förändringar i verksamheten och om särskilda hänsyn behöver tas till små företag, inte finns med alls. Mot denna bakgrund går det inte att få någon helhetsbild av förslagen och deras effekter. Sammantaget finner därför Regelrådet att konsekvensutredningen inte uppfyller de krav som följer av 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Konsekvensutredningen är därför bristfällig.

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 2 oktober 2013.

I beslutet deltog Karin Lindell, ordförande, Lennart Palm, Leif Melin och Eleonor Kristoffersson. Ärendet föredrogs av kommittésekreteraren Ulrika Sjöström.

Karin Lindell
Ordförande

Ulrika Sjöström
Föredragande